

ΠΕΘΑΝΕ Ο ΚΩΣΤΑΣ ΚΩΒΑΪΟΣ

Με μεγάλη θλίψη το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ αναγγέλλει τον θάνατο του δημοσιογράφου Κώστα Κωβαίου, που πέθανε χθες, χάνοντας τη μάχη από την επάρατη νόσο.

Ο Κώστας Κωβαίος γεννήθηκε το 1954 στην Αθήνα και, αφού τελείωσε τις γυμνασιακές του σπουδές, σπούδασε στη δραματική σχολή του Πέλου Κατσέλη. Τη δημοσιογραφική του σταδιοδρομία ξεκίνησε από το Ραδιόφωνο της ΕΡΤ μέσα από τα προγράμματα του Απόδημου Ελληνισμού. Στη συνέχεια μεταπήδησε στην τηλεόραση της ΕΡΤ, όπου εργάστηκε πάντοτε με μεγάλη επιτυχία ως συντάκτης του πολιτιστικού ρεπορτάζ. Πήρε συνεντεύξεις από μεγάλες προσωπικότητες του θεάτρου, του κινηματογράφου και της τέχνης, είτε για τις ειδήσεις είτε για πολύ πετυχημένες εκπομπές, στις οποίες συμμετείχε. Παράλληλα, εργάστηκε και για ντοκιμαντέρ, τα οποία έτυχαν ευρείας αναγνώρισης. Το ντοκιμαντέρ “Ο 20ός αιώνας μέσα από το βλέμμα του θόδωρου Αγγελόπουλου”, το οποίο επιμελήθηκε, πήρε το βραβείο του καλύτερου ευρωπαϊκού ντοκιμαντέρ.

Ο Κώστας Κωβαίος εκτός από πετυχημένος δημοσιογράφος υπήρξε ένας πολύ καλός και αγαπητός συνάδελφος. Ήταν άνθρωπος με ήθος, σεμνός, βαθιά καλλιεργημένος και με έμφυτη ευγένεια. Σε όσους είχαν την τύχη να τον γνωρίσουν και να συνεργαστούν μαζί του θα μείνει αξέχαστος τόσο ως επαγγελματίας όσο και ως άνθρωπος, φίλος και συνεργάτης.

Το Δ.Σ. της ΕΣΗΕΑ, εκφράζει τα ειλικρινά συλλυπητήριά του στους οικείους του και αποχαιρετά τον άξιο συνάδελφο, που εργάστηκε τηρώντας πάντοτε τη δεοντολογία και τιμώντας το δημοσιογραφικό λειτούργημα.

Η κηδεία του Κώστα Κωβαίου θα γίνει αύριο Τρίτη, στις 13.30 στο Γ' Νεκροταφείο Νίκαιας.

Μια φορά κι έναν καιρό, ήταν ένα σωματείο που το έλεγαν ΕΣΗΕΑ. Ήταν ένα όμορφο σωματείο, όπως και όλα τα άλλα στην πατρίδα

μας: κανονικό, με πρόεδρο και διοικητικό συμβούλιο, με γραμματεία και ταμείο, με όλα τα καλά! Είχε κι ένα κτίριο εκεί στο κέντρο της μικρής μας πόλης (τι μικρή, 4 εκατομμύρια κατοίκους έχει, τρομάρα της...).

Μια φορά κι έναν καιρό, ήταν ένα σωματείο που το έλεγαν ΕΣΗΕΑ. Ήταν ένα όμορφο σωματείο, όπως και όλα τα άλλα στην πατρίδα μας: κανονικό, με πρόεδρο και διοικητικό συμβούλιο, με γραμματεία και ταμείο, με όλα τα καλά! Είχε κι ένα κτίριο εκεί στο κέντρο της μικρής μας πόλης (τι μικρή, 4 εκατομμύρια κατοίκους έχει, τρομάρα της...).